

Sygn. akt VI U 306/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2021 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ § 1 k.p.c

sprawy z odwołania A. Z. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 12 lipca 2017 r. znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o jednorazowe odszkodowanie

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. Z. prawo do jednorazowego odszkodowania odpowiadającego 53 % (pięćdziesiąt trzy procent) trwałego uszczerbku na zdrowiu.

ZARZĄDZENIE

(...)

Sygn. akt VI U 306/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 maja 2017 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. przyznał A. Z. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 27 maja 2014 roku w wysokości odpowiadającej 28% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 6 lipca 2017 roku ustaliła, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego wynosi 28%.

(decyzja z dnia 12 maja 2017 roku – a.r)

Od powyższej decyzji A. Z. wniósł odwołanie. W uzasadnieniu odwołania podał, że w rzeczywistości jego uszczerbek na zdrowiu wynosi więcej niż orzekła Komisja. Odwołujący się wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez określenie wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w wysokości znacznie wyższej niż 28%.

(odwołanie – k. 1-4 a.s.)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w całości. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 6)

Postanowieniami z dnia: 21 września 2017 roku, 6 kwietnia 2018 roku oraz 22 listopada 2018 roku Sąd dopuścił dowód z pisemnych opinii biegłych ortopedów celem ustalenia procentowej wysokości uszczerbku na zdrowiu, którego

wskutek wypadku przy pracy doznał odwołujący. Zgodnie z postanowieniem z dnia 22 listopada 2018 roku dowód z opinii biegłego ortopedy M. W. został przeprowadzony w drodze pomocy sądowej przez Sąd Okręgowy w S.. Następnie postanowieniem z dnia 4 lutego 2020 roku sąd dopuścił dowód z opinii Instytutu(...) sp. z o.o. z siedzibą W. celem ustalenia procentowej wysokości uszczerbku na zdrowiu, którego wskutek wypadku przy pracy doznał odwołujący.

(postanowienie – k. 8; postanowienie – k. 48; postanowienie – k. 78, postanowienie – k. 144)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący A. Z. ma lat 45. Prowadzi firmę transportową w zakresie usług organizacji tras przewozu ładunków i przygotowywaniem pojazdów pod względem technicznym. W dniu 27 maja 2014 roku odwołujący uległ wypadkowi przy pracy. Podczas przygotowywania pojazdu do trasy zauważył, że zbiornik paliwa w samochodzie ciężarowym wymaga naprawy. Udał się do zakładu spawalniczego celem naprawy zbiornika. Podczas czynności spawania odwołujący podtrzymywał zbiornik lewą ręką po przeciwnej stronie niż osoba dokonująca naprawy. Głowę miał zwróconą w przeciwną stronę, aby nie naświetlać oczu. W trakcie spawania zbiornika na paliwo nastąpiła eksplozja. Siła wybuchu była na tyle silna, że odwołujący został odrzucony na pewną odległość, a zbiornik paliwowy został rozerwany.

W wyniku wybuchu odwołujący doznał oparzeń 30% powierzchni ciała – kończyn górnych, dolnych, brzucha, klatki piersiowej oraz lewego stawu skokowego. Ponadto u odwołującego stwierdzono otwarte złamanie kości przedramienia, uszkodzenie nerwu łokciowego, zniszczenie tkanek miękkich przedramienia, nadgarstka i ręki, w tym uszkodzenie ścięgien. Po wypadku został przewieziony karetką do szpitala przy ul. (...)w W., gdzie przeszedł operację mającą na celu utrzymanie krążenia w lewej kończynie górnej. Podczas operacji zastosowano zewnętrzny stabilizator kości nadgarstka z uwagi na rozległe obrażenia oraz ubytek krwi. Następnie był leczony w Klinice (...)w P., gdzie stwierdzono złamanie kości promieniowej oraz uszkodzenie nerwu pośrodkowego. Wykonano operację zwknięcia wraz ze stabilizacją.

(dowód: zawiadomienie o wypadku – a.r; dokumentacja medyczna – akta organu oraz akta sprawy; odwołanie – k. 1)

W dniu 26 kwietnia 2017 roku odwołujący wystąpił z wnioskiem o ustalenie procentowego uszczerbku na zdrowiu powstałego w wyniku wypadku przy pracy z dnia 27 maja 2014 r. i wypłatę należnego z tego tytułu jednorazowego odszkodowania.

Rozpatrując przedmiotową sprawę organ rentowy nie kwestionował uznania zdarzenia z dnia 27 maja 2014 r. za wypadek przy pracy. W dniu 8 czerwca 2017 r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił 20% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

(dowód: wniosek – k. 2 akt rentowych; orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 15 akt rentowych)

Odwołujący złożył sprzeciw od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika wnosząc o ponowne rozpoznanie sprawy przez Komisję Lekarską ZUS-u, która orzeczeniem z dnia 6 lipca 2017 roku ustaliła u odwołującego 28% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Decyzją z dnia 12 lipca 2017r. organ rentowy przyznał odwołującemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 27 maja 2014 roku, ustalając iż wynosi on 28%.

(wniosek o stwierdzenie procentowego uszczerbku na zdrowiu – a.r.; decyzja z dnia 12 lipca 2017 roku – a.r.; opinia lekarza orzecznika ZUS – a.r.)

Biegły sądowy z zakresu ortopedii K. K. po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy oraz po wykonaniu badania lekarskiego odwołującego stwierdził, iż w następstwie wypadku przy pracy odwołujący doznał stałego uszczerbku na zdrowiu, który powinien być podobny do tego, jaki określa się po amputacji kończyny

na poziomie nadgarstka. Procentowy uszczerbek na zdrowiu w oparciu o załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. wynosi 53% uszczerbku (50 % uszczerbku według punktu 133 za utratę ręki na poziomie nadgarstka oraz 3% według pkt162a za ograniczenie ruchomości i zniekształcenia w stawach skokowych w następstwie wykręcenia, zwichnięcia, złamania kości tworzących staw, zranień, ciał obcych, blizn itp. bez zniekształceń)

Biegły wskazał, iż na skutek wypadku lewa ręka odwołującego stała się praktycznie bezużyteczna, co uzasadnia przyznanie takiego uszczerbku. Ocena według podanych wyżej punktów jest uzasadniona tym, że w lewej ręce odwołującego doszło do uszkodzenia tkanek miękkich przedramienia i ręki, w tym nerwu łokciowego, co spowodowało, iż również płace I – V lewej kończyny górnej odwołującego stały się bezużyteczne.

(opinia biegłego K. K. – k. 15 verte; opinia uzupełniająca – k. 26)

Biegły ortopeda M. G. po analizie dokumentacji oraz przeprowadzeniu badania stwierdził, że przebyty uraz spowodował powstanie stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokość 45%: 40% według punktu 131b Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 202 roku z uwagi na to, iż doszło do zeszywnienia nadgarstka z przykurczami palców i brakiem sprawności chwytnej oraz 5% według punktu 162a ww. rozporządzenia za następstwa urazu skokowego lewego, ponieważ doszło do ograniczenia ruchu.

(opinia biegłego M. G. – k. 45; opinia uzupełniająca – k. 60)

Z kolei biegły ortopeda M. W. określił uszczerbek na zdrowiu odwołującego w wysokości 55%. Orzeczenie uzasadnił stanem po złamaniu nasad dalszych kości przedramienia lewego z ograniczeniem ruchomości przedramienia – praktyczną bezużytecznością ręki lewej oraz stanem po urazie stawu skokowego lewego z ograniczeniem ruchomości. Biegły wskazał, że łączny uszczerbek na zdrowiu został określony zgodnie z następującymi punktami rozporządzenia: punkt 122a – 10% z uwagi na znaczne zniekształcenie nasad dalszych przedramienia lewego; punkt 136a – 15% z uwagi na znaczne ograniczenie funkcji kciuka; punkt 138b – 10% z uwagi na znaczne ograniczenie funkcji palca II, punkt 141c – 5% z uwagi na znaczne ograniczenie funkcji palca III, punkt 141c – 5% z uwagi na znaczne ograniczenie funkcji palca IV, punkt 141c z uwagi na znaczne ograniczenie funkcji palca V oraz punkt 162a – 5% z uwagi na ograniczenie funkcji stawu skokowego lewego.

(opinia biegłego M. W. – k. 92 verte; opinia uzupełniająca – k. 118)

W celu wyjaśnienia rozbieżności pomiędzy ustaleniami biegłych Sąd dopuścił dowód z opinii Instytutu (...) z siedzibą w W.. Z opinii tej wynika, że łączny uszczerbek na zdrowiu odwołującego wynosi 53% - 50% zgodnie z punktem 129 rozporządzenia tj. utrata przedramienia w sąsiedztwie stawu nadgarstkowego kończyny lewej oraz 3% z uwagi na uraz w obrębie stawu skokowo – goleniowego lewego.

(opinia: k. 176; opinia uzupełniająca – k. 214)

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony do akt przedmiotowej sprawy, dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, a także na podstawie dokumentacji medycznej odwołującego i opinii biegłych.

Istota tej sprawy sprowadzała się do ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego A. Z. będącego skutkiem wypadku przy pracy. Ustalenie to wymagało natomiast dopuszczenia dowodu z opinii biegłego lekarza ortopedy, posiadającego wiedzę niezbędną do stwierdzenia powyższej okoliczności. W toku postępowania, na skutek zarzutów do kolejno wydawanych opinii, podnoszonych zarówno przez ZUS, jak i przez ubezpieczonego, sąd dopuścił dowody z opinii czterech różnych biegłych lekarzy ortopedów.

Wydając rozstrzygnięcie końcowe sąd oparł się w głównej mierze na dwóch opiniach – wydanej przez biegłego lekarza K. K. (k. 15 i 26) oraz opinii biegłego lekarza P. W. (k. 172-177 i 214-215), bazując na drugiej i trzeciej chronologicznie opinii (wydanych przez odpowiednio biegłego lekarza M. G. oraz biegłego lekarza M. W.) jedynie w tym zakresie, w

jakim uzupełniały lub potwierdzały wnioski z dwóch pozostałych. Sporządzone w toku postępowania opinie różniły się przede wszystkim stopniem uszczerbku na zdrowiu stwierdzonym u ubezpieczonego – i tak, wedle pierwszej z nich (wydanej przez lekarza K. K.), stopień ten wynosić miał 53%; wedle drugiej (wydanej przez lekarza M. G.) – 45%, wedle trzeciej (wydanej przez lekarza M. W.) – 55%, zaś wedle czwartej – 53%.

Omawiane opinie różniły się jednak przede wszystkim pod względem zasadności zastosowania w sprawie § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 r. w sprawie w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (dalej: „Rozporządzenie”). Zgodnie z tym przepisem, przy wielomiejscowym uszkodzeniu kończyny ogólny stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu równa się sumie procentów uszczerbku, ustalonych za poszczególne uszkodzenie w sposób określony w ocenie procentowej, z tym że procent ten nie może być wyższy od procentu przewidzianego za utratę uszkodzonej części kończyny. Zgodnie natomiast z punktem 129 załącznika do Rozporządzenia „Ocena procentowa stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu” (dalej: „Załącznik do Rozporządzenia”), procent uszczerbku na zdrowiu z powodu utraty przedramienia w sąsiedztwie stawu nadgarstkowego, wynosi – w przypadku kończyny lewej – 50%.

Zarówno biegły lekarz P. W., jak i biegły lekarz K. K. uznali, że w tej sprawie zasadne jest przyjęcie, że procent uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego powinien odpowiadać utracie przedramienia w sąsiedztwie stawu nadgarstkowego. Biegli jednoznacznie wskazywali, że lewa ręka ubezpieczonego jest – ze względu na nieodwracalne uszkodzenie nerwu łokciowego – beużyteczna. W świetle wydanych opinii i doświadczenia życiowego, nie można zgodzić się ze stanowiskiem ZUS, wyrażonym na początkowym etapie postępowania, jakoby posiadanie ręki własnej, nawet całkowicie beużytecznej, było mniejszym uszczerbkiem niż brak ręki i konieczność protezowania.

Ponadto, w odpowiedzi na zarzuty wniesione przez ZUS, biegły lek. K. K. szczegółowo wyjaśnił powody, dla których w jego ocenie w tej sprawie – wbrew stanowisku Komisji Lekarskiej – nie powinien znaleźć zastosowania punkt 131b Rozporządzenia. Wskazał, że punkt ten odnosi się do kości nadgarstka, a ubezpieczony doznał złamania kości przedramienia, a dysfunkcja lewej ręki ubezpieczonego nie dotyczy jedynie stawu nadgarstkowego, ale także wszystkich palców lewej ręki oraz nerwu łokciowego. Gdyby zsumować wszystkie uszczerbki – dotyczące nadgarstka, każdego z placów i nerwu łokciowego, to łączny uszczerbek przekraczałby uszczerbek z tytułu amputacji ręki – taka sytuacja zaś, zgodnie z Rozporządzeniem, nakazuje przyjęcie uszczerbku jak w przypadku amputacji. Co prawda, jak wynika ze stanowiska opinii Komisji Lekarskiej z 22 stycznia 2021 r. (k. 222), według niej łączny uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego stwierdzony przez tego biegłego miał wynosić 50%, nie 53%, jednak wynika to z błędnej interpretacji opinii dokonanej przez Komisję. 50-procentowy „łączny” uszczerbek na zdrowiu, o którym wspomina biegły w swojej opinii uzupełniającej (k. 215) odnosi się bowiem – co jasno wynika z lektury całokształtu obydwu wydanych przez biegłego lek. P. W. opinii – do uszczerbku na zdrowiu w lewej ręce, z pominięciem 3-procentowego uszczerbku stawu skokowo-goleniowego. Biegły ten bowiem, w opinii uzupełniającej, odnosił się jedynie do stanowiska Komisji Lekarskiej z 10 listopada 2020 r. (k. 205), w którym to stanowisku Komisja zwracała uwagę jedynie na uraz lewej ręki ubezpieczonego, z pominięciem urazu stawu skokowo-goleniowego. Nie ulegało zatem wątpliwości, że łączny uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego, stwierdzony przez tego biegłego, wynosi 53%, o czym była mowa w opinii głównej (k. 176). Przyjęcie 50% uszczerbku na zdrowiu powodowałoby zupełne pominięcie wniosków biegłego co do stopnia uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego w zakresie stawu skokowo-goleniowego.

Sąd nie oparł się na opinii biegłego lekarza M. G. w zakresie, w jakim wynikało z niej, że stopień uszczerbku na zdrowiu u ubezpieczonego co do lewej ręki, wynosi 40%. Biegły zakwalifikował ten uszczerbek jako odpowiadający punktowi 131b Załącznika do Rozporządzenia – „Całkowite zeszytywnienie w obrębie nadgarstka w ustawieniu czynnościowo niekorzystnym – w zależności od stopnia upośledzenia funkcji dłoni i palców”. Swoje wnioski oparł na argumentach, że u ubezpieczonego doszło jedynie do urazu przedramienia i nadgarstka, nie samych palców. Dysfunkcja palców, w ocenie tego biegłego, nie jest spowodowana ich urazem i uszkodzeniem, ale urazem odpowiednich ścięgien na poziomie przedramienia i nadgarstka. Wnioski te jednak pozostają w sprzeczności z trzema pozostałymi opiniami wydanymi przez innych biegłych w tej sprawie. Ponadto, zakwalifikowanie uszczerbku z punktu 131b Rozporządzenia pomijałoby stwierdzone u ubezpieczonego uszczerbek przedramienia oraz nerwu łokciowego. Wydana opinia jest

zatem częściowo sprzeczna z dokumentacją lekarską ubezpieczonego, niepełna i jako taka nie mogła stanowić podstawy do rozstrzygnięcia w sprawie. Tym bardziej że – jak już wspomniano w punkcie 11 uzasadnienia – Komisja Lekarska przychyliła się do stanowiska biegłego lek. P. W. co do praktycznej bezużyteczności lewej ręki ubezpieczonego.

Opinie biegłych lek. P. W. i lek. K. K. są spójne, wyczerpujące, sporządzone w sposób rzetelny, szczegółowy i logiczny. Z tego powodu Sąd oparł się na nich również w zakresie stopnia uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego co do stawu skokowo-goleniowego (3%), tym bardziej że ustaleń w tym względzie nie kwestionował sam ubezpieczony (k. 245).

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego. Sąd nie miał także podstaw do uzupełnienia materiału dowodowego z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. Z. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 12 lipca 2017r. zasługiwało na uwzględnienie.

Przesłanki decydujące o uznaniu zdarzenia za wypadek przy pracy, od których zależy przyznanie prawa do świadczeń z tytułu wypadków przy pracy określa ustawa z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1205 z późn. zm.). Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 powołanej wyżej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy nawet bez polecenia; oraz w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Za wypadek przy pracy, zgodnie z cytowanym przepisem, uważa się zdarzenie nagle wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w związku z pracą. W niniejszej sprawie wskazane wyżej przesłanki zaistniały, czego strony procesu nie kwestionowały na żadnym etapie postępowania.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ww. ustawy ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Odszkodowanie to przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 12 ustawy). Oznacza to, iż dla wymiaru jednorazowego odszkodowania kluczowe znaczenie ma określenie procentowego uszczerbku na zdrowiu u ubezpieczonego.

Fakt, że ubezpieczony doznał uszczerbku na zdrowiu z powodu zdarzenia stanowiącego wypadek przy pracy w rozumieniu ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, nie był w tej sprawie kwestionowany. Żadna ze stron nie kwestionowała także prawa ubezpieczonego do jednorazowego odszkodowania co do zasady. Sporny w sprawie był jedynie stopień uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego .

Jak wynika z opinii biegłych lek. P. W. i lek. K. K., na których sąd oparł swoje ustalenia w sprawie, stopień uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego wynosi 53% - co oznacza, że różni się od stopnia uszczerbku stwierdzonego w toku postępowania przed ZUS (28%).

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie, była wysokość uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał odwołujący w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 27 maja 2014 roku. W toku postępowania, lekarz orzecznik ZUS ustalił u badanego 28% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem. Powyższe ustalenie zostało potwierdzone przez Komisję Lekarską ZUS, co skutkowało wydaniem decyzji o przyznaniu jednorazowego odszkodowania w ustalonej wysokości. Decyzję zakwestionował odwołujący, według którego doznał on większego uszczerbku na zdrowiu.

Odpowiednie regulacje w tym zakresie zawiera rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 233). Zgodnie z § 8 ust. 1 rozporządzenia lekarz orzecznik ZUS ustala w procentach stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu według odpowiedniej oceny procentowej, określonej w załączniku do rozporządzenia. Z kolei ust. 2 mówi, że jeżeli dla danego rodzaju uszczerbku na zdrowiu ocena procentowa określa dolną i górną granicę stopnia uszczerbku na zdrowiu, lekarz orzecznik określa stopień tego uszczerbku w tych granicach, biorąc pod uwagę obraz kliniczny, stopień uszkodzenia czynności organu, narządu lub układu oraz towarzyszące powikłania.

Natomiast zgodnie z ust. 3, jeżeli w ocenie procentowej brak jest odpowiedniej pozycji dla danego przypadku, lekarz orzecznik ocenia ten przypadek według pozycji najbardziej zbliżonej. Można ustalić stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w procencie niższym lub wyższym od przewidywanego w danej pozycji, w zależności od różnicy występującej między ocenianym stanem przedmiotowym, a stanem przewidzianym w odpowiedniej pozycji oceny procentowej. Wskazania odnośnie lekarza orzecznika ZUS, stosuje się również do komisji lekarskiej ZUS.

Celem ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu doznanego w wyniku wypadku przy pracy odwołującego z dnia 27 maja 2014 roku, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych specjalistów ortopedów. Po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy oraz po wykonaniu badania lekarskiego odwołującego biegli stwierdzili kolejno następujące procentowe uszczerbki na zdrowiu: biegły lek. K. K. – 53% stałego uszczerbku na zdrowiu ; biegły lekarz M. G. – 45% stałego uszczerbku na zdrowiu; biegły lek. specjalista M. W. – 55% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu; biegły dr n. med. P. W. z Instytutu (...) z siedzibą w W. – 56% uszczerbku na zdrowiu. Opinie biegłych co do wysokości uszczerbku na zdrowiu u odwołującego były zbliżone. Ponadto wszyscy biegli zgodnie orzekli o tym, jakich urazów doznał odwołujący na skutek wypadku tj. lewa ręka odwołującego stała się praktycznie bezużyteczna. W wyniku wypadku odwołujący bezsprzecznie doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości większej niż 28%. Nieodwracalne uszkodzenie nerwu łokciowego jest przyczyną znacznego upośledzenia czynności lewej ręki odwołującego, ponieważ jest to główny nerw ruchomy ręki. Aby przywrócić utraconą ruchomość niezbędna jest operacja rekonstrukcyjna unerwienia. Podkreślenia wymaga fakt, że odwołujący w dniu 27 maja 2014 roku (dzień wypadku) doznał nie tylko uszkodzenia tkanki nerwowej i kostnej, ale również oparzeń III stopnia, których leczenie jest złożone i trudne.

Zdaniem Sądu powyższe ustalenia biegłych wskazują na zaistnienie długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jednak w wyższej procentowej wartości. Jak wynika z opinii biegłych lek. P. W. i lek. K. K., na których sąd oparł swoje ustalenia w sprawie, stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego wynosi 53% - co oznacza, że różni się od stopnia uszczerbku stwierdzonego w toku postępowania przed ZUS (28%). Z tego powodu należało zmienić zaskarżoną decyzję ZUS (art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.) i przyznać ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły, dlatego też w toku niniejszej sprawy konieczne stało się zasięgnięcie opinii biegłych. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Skoro opinie biegłych sądowych w niniejszej sprawie były jasne, logiczne i w sposób zupełny odpowiedziały na pytania stawiane w toku sprawy, Sąd podzielił dokonane w nich ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia.

Jak wynika z opinii biegłych lek. P. W. i lek. K. K., na których sąd oparł swoje ustalenia w sprawie, stopień uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego wynosi 53% - co oznacza, że różni się od stopnia uszczerbku stwierdzonego w toku postępowania przed ZUS (28%).

Wobec powyższego, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd uwzględnił odwołanie i zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 12 lipca 2017r. znak (...), w ten sposób, że przyznał odwołującemu A. Z. jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 27 maja 2014 roku w wysokości 53% trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)